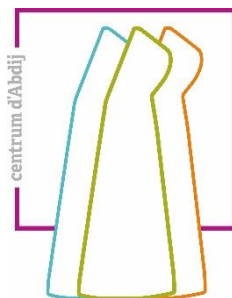

“Een geloof dat niet hoopt, is ziek.”

bisschop Lode Aerts – Brugge
in zijn brief:

"Anderen nabij zijn, in tijden van afstand houden"

VICARIAAT ONDERWIJS
bisdom Brugge

HANDEN VOL HOOP

Een virus is niet met het blote oog te zien, zelfs niet met een gewone microscoop. Om een virus te kunnen zien, heb je een elektronenmicroscoop nodig.

Virus is een Latijns woord en betekent: gif, slijm.
Een virus kan niet op zichzelf leven;
het nestelt zich in een cel van een levend organisme,
maakt die cel kapot en gaat zich dan voortplanten.
Corona is ook een Latijns woord en betekent: krans.
Het coronavirus ziet er mooi uit onder de elektronenmicroscoop.
Maar wat het coronavirus aanricht is lelijk als de dood.
Als een sluipend gif heeft het zich in onze lichamen genesteld
en veel lijden veroorzaakt,
bij jong en oud, arm en rijk, gelovige of ongelovige.

We hadden het nochtans zien aankomen,
vanuit het verre China.
We zagen het, maar bleven blind,
collectief verblind door onze manier van leven.
We zagen niet hoe we door onze manier van leven
het virus tot bij ons brachten en lieten woekeren.
Niemand hield het voor mogelijk,
maar het gebeurde toch.

Het coronavirus had een bondgenoot,
een ander virus dat zich in ieder van ons wil nestelen:
het virus van 'nooit genoeg', het virus van 'ik eerst'.
Een duivels virus.

Wetenschappers zijn koortsachtig op zoek
naar een vaccin tegen het coronavirus.
Zij zullen dat allicht vinden, en dat is goed, heel goed.

Ondertussen zien we ook hoe mensen een ander vaccin herontdekken,
een vaccin tegen het virus 'nooit genoeg', het virus van 'ik eerst'.
We zien dokters en verplegers die het onmogelijke doen
om mensen te verzorgen en te redden.
Mensen die in instellingen
zorg dragen voor de meest kwetsbare mensen.
Zij ontwikkelen het vaccin van 'maat houden',
het vaccin van 'wat kan ik voor jou doen?'
Een goddelijk vaccin.
Dit vaccin is niet met het blote oog te zien
maar het werkt wel.
Als je dit vaccin toedient aan mensen,
gebeuren er wonderen.
Wat niemand voor mogelijk houdt,
gebeurt dan toch.
Laten we dit vaccin van liefde aan elkaar toedienen,
vandaag en alle dagen van ons leven.

Paul Vereecke

**God, hoe vaak zegt U het niet in de Bijbel:
'Wees niet bang'.
Maar het lukt ons niet.
Geef ons uw vrede, Heer, moedig ons aan.
Wij bidden: genees de zieken,
wees in quarantaine hen nabij.
Zegen het eten dat hun wordt gebracht,
de telefoontjes die zeggen: je bent niet alleen.
Bescherm degenen voor wie ziekenzorg hun werk is.
Geef wijsheid aan het RIVM, aan de overheid,
laat er een vaccin gevonden worden,
help degenen die inkomen mislopen.
God, zie om naar álle mensen in nood.
Midden in het leven zijn wij door de dood omvangen,
maar meer nog: Ú omsluit ieder van ons,
U legt uw hand op ons.
Doe ons wonen in uw beschutting.
En troost ons met het uitzicht op een nieuwe aarde
waar geen pest meer rondwaart in het donker,
waar de volken genezing vinden.**

Broeder Richard deelde zijn gedicht 'Lockdown' vorige week op Facebook. Sindsdien werd het tienduizenden keren gedeeld en worden er vertalingen van gemaakt. De franciscaner monnik Richard Hendrick mocht het gedicht deze week zelfs voorlezen op de BBC.

Lockdown

Ja, er is angst.
Ja, er is isolatie.
Ja, er wordt gehamsterd.
Ja, er is ziekte.
Ja, er is zelfs dood.

Maar,

ze zeggen dat je in Wuhan na zoveel jaren van lawaai
de vogels weer kan horen zingen.
Ze zeggen dat na slechts een paar weken van rust
de lucht niet langer stijf staat van de smog
maar blauw en grijs en helder is.

Ze zeggen dat in de straten van Assisi
mensen elkaar toezingen
over de lege pleinen
en hun ramen openhouden,
zodat zij die alleen zijn
de geluiden van families
om hen heen kunnen horen.

Ze zeggen dat een hotel
in het westen van Ierland
gratis maaltijden aanbiedt
en bezorgt bij hen die aan huis gebonden zijn.

Vandaag is een jonge vrouw die ik ken
druk bezig om in haar buurt
flyers te verspreiden met haar nummer
zodat ouderen iemand hebben
die ze kunnen bellen.

Vandaag bereiden kerken, synagoges,
moskeeën en tempels zich voor
om dakloze, zieke en vermoeide mensen
te kunnen verwelkomen
en onderdak te bieden.

Over de hele wereld beginnen mensen
te vertragen en te reflecteren.

Over de hele wereld kijken mensen
op een nieuwe manier naar hun burens.
Over de hele wereld worden mensen
ontvankelijk voor een nieuwe werkelijkheid,
voor hoe groot we eigenlijk zijn
en hoe klein onze feitelijke controle,
voor wat er werkelijk toe doet.

Voor liefde.

5

Dus we bidden en realiseren ons:

ja, er is angst,
maar er hoeft geen haat te zijn.

Ja, er is isolement,
maar er hoeft geen eenzaamheid te zijn.

Ja, er wordt gehamsterd,
maar er hoeft geen gierigheid te zijn.

Ja, er is ziekte,
maar de ziel hoeft niet te lijden.

Ja, er is zelfs dood,
maar er kan altijd
een wedergeboorte van liefde zijn.

Word je bewust van de keuzes die je maakt
voor je leven nu.

Vandaag: Adem.

Hoor,
achter de fabrieksgeluiden van je paniek,
zijn de vogels weer aan het zingen,
klaart de hemel op,
is de lente in zicht.

En altijd worden we omringd door Liefde.

Open de ramen van je ziel.

En al ben je niet in staat
om de ander
over het lege plein aan te raken:
zing.

Richard Hendrick

Gods Woord

Uit de tweede brief
van de heilige apostel Paulus
aan de christenen van Korinthe

Gezegend is God,
de Vader van onze Heer Jezus Christus,
de Vader vol ontferming
en de God van alle vertroosting,
die ons troost in al onze tegenspoed,
zodat wij in staat zijn
anderen te troosten in alle nood,
dankzij de troost
die wij van God ontvangen.

Want zoals wij volop delen
in het lijden van Christus,
zo krijgen wij door Christus ook
overvloedige vertroosting.

Worden wij verdrukt,
dan is het voor uw troost en redding.
Worden wij bemoedigd,
dan is het om u moed en kracht te geven
om standvastig hetzelfde lijden te verdragen
als wij te verdragen hebben.

Onze hoop voor u staat dan ook vast:
wij weten dat u, delend in ons lijden,
ook zult delen in onze vertroosting.

2 Kor. 1, 3-7

Jongeren in de bijzondere jeugdzorg.

Een leerling die verblijft in een voorziening van de bijzondere jeugdzorg ziet plots zijn leven veranderen. Hij beschrijft in een persoonlijk gedicht hoe hij deze tijden ervaart. Met dat gedicht wil hij een hart onder de riem steken voor andere jongeren die zich hierin herkennen.

“Chaos is het in mijn hoofd,
In het weekend naar huis,
Was mij beloofd.
Plots zit ik hier in de groep voor drie weken lang,
En ook de opvoeders lijken erg bang.
Spelen met kinderen van een andere groep,
Is nu roepen naar elkaar vanop de stoep.
Elke dag verandert er wat,
En mijn probleem ...
is net dat.”

<https://pro.katholiekonderwijs.vlaanderen/content/6f45dc00-3059-4168-9296-ae6ce55d9b2e?style=list>

Coronavirus doet wat we uit onszelf niet konden: ons gedrag keren.

Column door **Mark Van de Voorde**

<https://www.kerknet.be/kerknet-redactie/blog/coronavirus-doet-wat-we-uit-onszelf-niet-konden-ons-gedrag-keren>

Een thuis voor vereenzaamden.

De coronacrisis laat ons leven in vreemde, stille en chaotische tijden. De gedachten van **Marinus van den Berg** gaan uit naar vereenzaamden van allerlei aard. In de Psalmen leest hij een zin die raakt: “God geeft de vereenzaamden een thuis.”

<https://www.debezieling.nl/een-thuis-voor-vereenzaamden/>

cursiefje

Broer en de zussen hebben, hoe kan het ook anders, de mond vol over het coronavirus. Zo hebben de meeste vragen aan tafel momenteel maar één antwoord: "Corona". Waarom kan ik niet naar school? Waarom kan ik niet gaan zwemmen? Waarom zie ik mijn vriendjes niet? Je kan het antwoord al raden. En zo worden de dagen ineens gevuld met wat schoolwerk, buiten spelen, een spelletje monopolie, eens lekker ruzie maken, weer verder spelen, een beetje vervelen, verdrietig zijn omdat ze oma en opa niet zien en weer verder doen.

De hele situatie doet me denken aan de uittocht uit Egypte. Hoe Mozes met zijn volk door de woestijn naar het beloofde land trok. Ze hadden geen flauw idee hoe lang ze op weg zouden zijn. Het voedsel en de drank die ze meehadden, raakten al snel op. Af en toe kwamen ze in vijandig gebied en moesten ze vechten voor hun leven. Heel vaak zonk de moed hen in de schoenen en wilden ze liever terugkeren. En toch bleven ze doorgaan.

Laten ook wij doorgaan, aarzelend, stapje voor stapje. Doorgaan en zorg dragen voor elkaar. Samen komen we er wel!

Annelies Muys

<https://www.pastoralezorg.be/page/elisabeth-zinvol-verbonden-troostende-en-bemoedigende-woorden/>

Heer,
samen met velen richt ik mij tot U, en ik bid U:

toon uw nabijheid aan allen die zich angstig en onrustig voelen,
aan wie zich zorgen maken over zichzelf
en over de mensen die hen dierbaar zijn.

Schenk genezing en kracht aan alle zieken,
aan hen die alleen zijn,
aan mensen zonder vrienden of familie.

Sterk allen die werken in ziekenhuizen en woon- en zorgcentra,
in scholen en kinderdagverblijven,
in huizen waar kwetsbare mensen wonen.

Geef wijsheid en moed
aan alle politieke leiders
en aan allen die verantwoordelijkheid dragen over anderen.

Neem allen die door het Corona-virus gestorven zijn
op in uw vrede,
en troost allen die om hen rouwen.

Toon mij waar en hoe ik iets kan betekenen
voor de mensen rondom mij,
maak mij zelf tot een teken van uw liefde en menslievendheid.

ICL – bron kerknet

HANDEN VOL HOOP